

HỒI HƯỚNG CHO NGƯỜI QUÁ VẮNG

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch chư tăng kính thưa quý vị Phật tử !

Nói một cách riêng tư là chủ nhật này nữa là thân mẫu của tôi đã qua đời đúng một tuần ,nói theo thế gian là bắt đầu tuần thất thứ nhất ,nhưng trong Phật pháp truyền thống thì một người mà họ qua đời giống như là họ đi vào tù , vào bệnh viện đi xa vậy đó ,chuyện gì mình có thể làm cho họ thì mình phải khẩn trương ,phải tranh thủ chứ mình không có phải lệ thuộc vào vấn đề ngày giờ , chúng ta biết rằng chuyện mà cúng 7 thất hoặc là chuyện làm giỗ đó là truyền thống văn hoá của một số nước trong khu vực như VN ,Tàu ,Đại Hàn chẳng hạn chứ không phải trên thế giới nước nào cũng có truyền thống đó , xưa bày thì nay làm .Theo tinh thần của Phật giáo Nguyên Thủy thì khi người thân mình họ ra đi thì mình chưa biết họ đi về cảnh giới nào nhưng chuyện đầu tiên là từ giây phút mình biết họ đã ra đi từ đó trở đi bất cứ giây phút nào thì mình làm được cái gì đó để mình hồi hướng cho họ thì mình nên làm. Và có một chuyện hiểu lầm rất lớn là bà con mình cứ ngỡ rằng chuyện duy nhất mà mình có thể làm cho người quá cố đó là cúng ,đó là chuyện mà tôi rất lấy làm tiếc là nhiều người VN cứ hễ nói đến người chết là mình nghĩ đến chuyện cúng ,mà hễ nghĩ đến chuyện cúng là mình nghĩ đến cúng thức ăn ,bây giờ nó còn lòi ra cúng hàng mã nữa .Thí dụ

như lúc sống họ thích cái gì bây giờ ở VN họ làm cả nhà lầu , điện thoại ,cell phone ,xe Mercedes ,xe Lexus ,bây giờ trong nước còn có vụ nàng hầu nữa ,tức là họ làm mấy cô supper-model viết tên phía sau lưng như : Paris Hilton ,Britney spears , Angelina Jolie ,Sophia Lauren .

Theo Phật giáo Nguyên Thủy thì xin các vị nhớ giùm ,khi mình còn sống cuộc sống của một con người nó gồm có hai phần đó là tinh thần và vật chất .Vật chất là cơm ăn ,áo mặc ,nhà ở ,chăn ,đèn .Nhưng mà chúng ta biết rằng ngay như cha mẹ mình tại tiền thì ngoài những thứ đó ra thì cha mẹ rất cần đời sống tinh thần nữa .Các vị cứ thử tưởng tượng mình có rất là nhiều tiền cho cha mẹ , cho cha mẹ đi những cỗ xe đắt tiền hàng triệu dollar ,nhưng mà đời sống tinh thần và tình cảm của hai cụ không được vui thì hỏi đời sống tuổi già của các cụ có trọn vẹn hay không ?Dứt khoát là không trọn vẹn rồi , tôi có biết một vài chuyện rất là buồn cười và rất đau lòng ,đó là có nhiều bà cụ ở VN qua bên đây quen rồi cứ thấy con cháu là bông ,nhưng mà có nhiều cô con dâu không có thích chuyện đó ,rồi hôi mùi dầu xanh dầu gió không có tốt ,khi bông như vậy mồ hôi của bà làm cho đứa bé bị rôm bị sảy ,bị ngứa ,chưa kể có nhiều bà cụ bên VN mình thương cháu đang ăn cái gì ngon mót trong miệng cho cháu , mà bên đây dâu với rẻ cái vụ đó họ dị ứng lắm , cho nên khi tuổi già không được trọn vẹn thì dầu có giàu có cách mấy mình cũng không an lạc ,điều đó có nghĩa gì ?Xin thưa rằng điều

đó có nghĩa rằng đời sống vật chất nó chưa đủ đâu ,nó còn một nửa của chúng ta là đời sống tinh thần tâm tư tình cảm .Những gì anh tin ,anh hiểu , anh thích thì những cái đó là phân nửa cuộc đời của anh .Có nhiều người phân đời sống tinh thần chiếm đến 70 %chứ không phải 50% , tôi nói 50% là tôi nói có ngã giá có thương lượng rồi ,chứ có nhiều người họ xem đời sống vật chất nó nhẹ lắm ,ăn gì cũng được mà quan trọng là đời sống tinh thần .Cho nên ngay khi còn sống mà mình có hai phần đời sống vật chất và tinh thần thì nói chi là lúc mình đã qua đời ,cho nên một cái hiểu lầm rất lớn ở đây là khi nói đến chuyện cúng bái tưởng nhớ cho người thân chúng ta thường nghĩ đến có một chuyện thôi đó là cúng tặg ,tôi xin thưa nhiều chuyện lắm,tôi nói rồi đời sống tinh thần nó phức tạp nó đa đoan phong phú lắm cho nên mình làm phước mình cúng thức ăn cho người thân của mình chưa có đủ đâu mình phải hành thiền hồi hướng ,niệm Phật hồi hướng , tụng kinh cũng hồi hướng , nghe pháp cũng hồi hướng ,bố thí cúng dường cũng đem hồi hướng . Tôi nhắc lại , trong cơ thể mình nó rất cần nhiều vitamin ,rất nhiều dưỡng tố ,thì trong đời sống của một người nó cũng cần rất là nhiều thứ ,cho nên kể từ khi người thân mất đi rồi ,có nhiều cái phước để mình hồi hướng lắm chứ không phải chỉ riêng gì phước bố thí cúng bái , mà người VN mình 95% là cứ người thân mất là cúng đồ ăn ,bên kia thế giới họ đâu phải chỉ có chuyện ăn thôi sao , cho nên chuyện quan trọng ở đây đó là chánh kiến , tôi biết một vài Phật tử ở đây có lẽ

ngạc nhiên là tại sao mẹ tôi mất mà tôi không có khóc ,đó là chuyện thứ nhất , chuyện thứ hai là các vị có thấy ở đây tôi cũng chỉ có một mình , nhưng mà đúng ra theo anh em ngoài đời chúng tôi phải dọn lại một chỗ để cúng mẹ ,nhưng mà tôi cũng không đi ,những người Phật tử Nam tông trong vùng họ tới họ thăm tôi ,mấy cái hoa này là họ dâng giùm tôi đó .Một điều nữa là quý vị thấy tôi không có để hình mẹ ,quý vị đừng tưởng là tôi không có hình mẹ ,tôi có chứ ! Nhưng vì sao ? Vì mẹ trong lòng mình là đủ rồi ,vì để tấm hình lớn vô tình người khác hiểu lầm tưởng nhớ tới thân nhân phải có tấm hình to như vậy ,cho nên đối với tôi nhiều lắm trong phòng ngủ của tôi có tấm hình của bà nhỏ nhỏ , lớn hơn hình passport một tí vậy thôi đó là nếu tôi muốn ,chứ còn quan trọng nhất là đầu hôm sớm mai đi ra đi vào cứ nhớ mẹ ,làm cái gì cũng tâm niệm : "Nếu mà mẹ biết thì mẹ hãy vui với cái phước mà con đang làm ở đây nhe mẹ " vậy thôi . Sáng ra cắt mấy cái bông hồng cúng lên bàn Phật cũng nghĩ trong bụng : " Nếu mà mẹ đang quan sát con đang làm gì thì mẹ hãy vui nhe ,mẹ ở phương trời nào đi nữa mẹ có biết là con đang làm cái gì tốt đẹp mẹ vui nhe " chỉ nghĩ vậy thôi .Bởi vì mình phải học giáo lý mình mới biết rằng khi mà họ ở cảnh giới nào đó mà họ vui với Phật pháp là họ ngay lập tức hào quang của họ nó sáng hơn ,thân tướng của họ nó đẹp hơn ,thức ăn của họ nó phong phú hơn ,chiếc xe mà họ đang đi nó sẽ ngon lành hơn ,chỉ cần họ vui thôi .Tuy nhiên còn chuyện này rất quan trọng là mình

có một hiểu lầm rất lớn , mình cứ ngỡ rằng chết là sẽ sanh vô cảnh giới về tiên ,nhưng mà chúng ta chưa chắc là vì lục đạo mà quý vị. Nếu chẳng hạn mẹ tôi phước nhiều ,mẹ tôi có thể sanh về các cõi trời , làm người hoặc là phải do trả một cái nghiệp xấu nào đó trong quá khứ thì bà có thể bị đọa , bà đi vào một trong bốn đường dữ , súc sanh , địa ngục , ngạ quỷ , A-tu-la , và ở đây tôi cũng muốn mở ngoặc nói thêm là không phải trường hợp nào người thân của mình cũng nhận được phước báu hồi hướng đâu , tôi thí dụ mẹ tôi sanh vào loài bàng sanh tức là làm con trùng , con dế thì coi như là phước báu đó không nhận được ,hoặc là bà sanh vào cảnh giới Phạm thiên trên cao trên xa thì bà cũng không nhận được .Bà chỉ nhận được phước trong hai trường hợp (1) là bà biết rõ tôi đang làm cái gì , (2)hoặc là nếu bà không biết thì có chư thiên mách bảo ,cho nên ở đây mình hay có câu là xin chư thiên đến mách giùm báo cho biết là có người con hồi hướng .

Tôi thí dụ mấy người đang ngồi trước mặt tôi , tôi nói sáng nay tôi làm được chuyện hay quá, tôi chia hết công đức cho quý vị ,thì quý vị cảm ơn ,quý vị chỉ thấy vui chứ không có gì thay đổi ,nhưng ở trong thế giới vô hình của phi nhân không phải như vậy .Tôi ví dụ quý vị chết rồi ,quý vị là năm vị phi nhân đang ngồi trước mặt ,thì tôi nói sáng nay tôi làm phước tôi hồi hướng cho các vị nhe , khi mà các vị vui thì các vị sẽ có được hai thành tựu (1) là các vị sẽ chết liền để sanh về cảnh giới cao hơn (2) là những gì quý vị đang hưởng lập tức

nó sẽ nhân lên gấp nhiều lần ,đó là theo kinh điển Pali nói như vậy , cho nên đó là tại sao ở đây chúng tôi không có đặt nặng vấn đề hình thức mẹ mất là vì chúng tôi không khóc ,không có treo hình ,tôi cũng không có thầy bà chuông mõ gì hết , cái chuyện là tôi tận lực được tôi làm cái gì thì làm thí dụ như tôi gửi tiền về VN cho mấy học viện hoặc là ở miền Trung những chỗ nào mà nuôi chư tăng hoặc là tôi xin địa chỉ của mấy cô tu nữ hoặc là chư tăng đang học ở Miến Điện , Ấn Độ ,Thái Lan ,thì mẹ tôi cũng nhờ được phước đó . Tôi muốn thưa với quý vị một chuyện mà tôi biết quý vị khó chịu nhưng tôi cũng phải nói : Hôm nay ai cũng thích cất chùa đúc tượng , đúc chuông , nhưng quý vị có biết vận mạng thật sự của Phật giáo sau này nằm ở đâu không ? Không phải nằm trong tay của mấy ngôi chùa , mà vận mạng Phật giáo nằm trong tay tăng và ni ,cho nên nếu hôm nay mình không có bồi dưỡng không có tài bồi , không có ủng đúc hỗ trợ tăng ni thì Phật giáo sẽ mất ,tăng ni quan trọng lắm ! Các vị nên nhớ tăng tài tạo ra chùa lớn chứ chùa lớn chưa chắc tạo ra tăng tài , cho nên cách làm phước hay nhất để hồi hướng cho người thân quá vãng đó là mình phục vụ chúng sanh , phục vụ cho tập thể phước lớn hơn cá nhân ,có nhiều cách : làm cầu đường , đào giếng cũng là tập thể , cúng dường cho tăng ni cũng là làm phước cho tập thể là vì gương mẫu tu hành của họ , màu y sắc áo của họ nó trở thành là phước điền cho thiên hạ muôn phương và đặc biệt là đang có hỗ trợ cho những vị đang có tu học , thì tất cả những hỗ trợ đó nó là

công đức rất lớn , vì nó là công đức mang ý nghĩa nối truyền huệ mạng của chư Phật ba đời , như hôm nay tất cả mọi người và kể cả chúng tôi và quý vị mà biết được Phật pháp thì cũng nhờ các thế hệ truyền thừa và những thế hệ truyền thừa đó làm sao mà họ sống được nếu mà không có sự hộ trì của những người cư sĩ vô danh .Và chính những tâm hồn , những người vô danh đó đã kéo dài tuổi thọ Phật pháp suốt 25 thế kỷ qua .

Ở đây các vị có tuổi rồi , tôi chỉ xin quý vị một chuyện thôi , hít sâu thở chậm , tỉnh thức , làm cái gì biết cái đó , khi giận biết mình giận , khi vui biết mình vui , không để vui quá trớn , không để giận quá trớn , đó là pháp dưỡng sinh mà cũng là pháp tu ,chỉ có cách đó mai này chúng tôi có tụng kinh cho quý vị chúng tôi mới có niềm tin ,chứ còn lảng xảng thì tôi ...không tin. Cho nên nếu các vị là ba mẹ tôi thì tôi cũng nói câu đó thôi , tức là về sống chậm lại , nhớ là bây giờ xương cốt mình nó loãng , giòn dễ gãy ,đi đứng phải cẩn thận ,đêm ngủ mà mắt thở không có gì phải sợ phải bình tĩnh ,mình phải tập trung vào trong chánh niệm ,tuỳ có người tập trung ở lỗ mũi có người tập trung ở vùng bụng , tập trung xem tại sao hơi thở nó mất .Nhớ ! Đừng bao giờ sợ hãi , sợ hãi nó chỉ hại chứ nó không giúp được gì đâu ,tâm của mình nó mạnh lắm ,đó cũng là một cách sống , hồi đó tới giờ mình xô bồ xô bộn , mình sống như một xác chết biết đi , thế giới này người ta đau khổ vì người ta làm mà người ta không biết làm cái gì ,người ta nói mà không kèm chế

được lời nói cho nên người ta mới làm khổ nhau , bây giờ mình tập sống làm sao mà mình có thể biết rõ được những điều mình nói ,đời sống khổ là bởi vì mình mất sự kiểm soát , bây giờ mình tập sống có kiểm soát ,chỉ vậy thôi .

Giảng như vậy cũng nhiều lắm rồi ,xin cảm ơn các vị rất nhiều ,trước khi dứt lời xin hồi hướng công đức này đến bà cụ của tôi là bà Phạm Thị Thu sanh năm 1937 mất ngày 8-8-2010 . Mong mẹ ở cảnh giới nào cũng được tiếp tục sống trong hào quang của chánh pháp và cũng không quên chia sẻ công đức này đến tất cả thân nhân của quý vị từng người trong room và từng người trước mặt tôi ,thất thế phụ mẫu ở nơi chốn nào cũng sống trong đạo tình của chư Phật , và mong các vị tiếp tục tu hành .

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
SƯ GIÁC NGUYÊN